

[Kyed.]

ringet Form, idet det, hvis det var blevet gennemført, vilde medføre en Forringelse af den Kornafgift, der var Tale om, med saadan noget som 16 Mill. Kr. Dette var beregnet efter de daværende Kornpriser, og ingen tør jo paastaa, at Kornpriserne har ændret sig siden i opadgaaende Retning, snarere er det modsatte Tilfældet. Jeg maa, ligesom jeg gjorde dengang, beklage, at Ministeriet ikke har ment at kunne følge Landbokommissionens enstemmige Indstilling og fremsætte et Forslag i Overensstemmelse dermed. Naar vi ikke dengang fik noget ud af det, var det ikke, fordi vi fra vor Side, fra de Partiers Side, som hører til Oppositionen, ikke havde strakt os langt i Landbokommissionen med Hensyn til at give Afkald paa berettigede Krav. Naar Forslagene strandede i September Maaned, saa ved jo alle, at Aarsagen var den, at man kædede Gennemførelsen af Landbrugets Forslag sammen med andre Forslag, som ikke havde nogen Forbindelse dermed, idet man nemlig forlangte 18 Mill. Kr. til social Forsorg, for at Landbokommissionens enstemmige Indstilling, selv i forringet Form, kunde komme i Betragtning.

Under sit Ferieophold har Lovforslaget ingen Forandring undergaaet, ud over hvad Tidens Tand har gnavet af Forslaget. Men dette er for saa vidt ogsaa tilstrækkeligt, som mange Landmænd i Tiden, fra vi behandlede Sagen i Landkokommissionen, og indtil den nu, snart to Maaneder efter, kommer til Behandling paa ny, har maattet sælge deres Korn til lave Priser; mange har været nødt til det, idet de ikke har været i Stand til at beholde Kornet; skaffe de Penge, der skulde til, men har maattet tage de ganske lave Priser, de har kunnet faa, og som ikke paa nogen Maade dækker Produktionsomkostningerne, men paafører dem betydelige Tab. Dernæst er Kornkassen i den forløbne Tid gaaet Glip af Afgifter for ca. 2 Maaneders Indførsel af Korn, og hertil kommer saa yderligere det, der er sket siden — og det er selvfølgelig ikke noget, man i nogen Maade kan bebrejde Ministeriet, hvad jeg nu kommer ind paa —, at man fra Englands Side har kontingenteret vor Bacon-Levering længere ned, hvilket jo medfører en betydelig Begrænsning af Svineproduktionen, hvad der atter vil medføre, at Importen af Korn for Resten af Høstaaret vil blive yderligere formindsket med ca. 2 Millioner Tønder. Resultatet af Forslaget vil derfor blive, at hvis det skulde gennemføres nogenlunde i

den Skikkelse, hvori det er fremsat, vilde Kornkassen ikke alene gaa Glip af Afgiften paa Brødkorn, som ikke var undtaget i Landbokommissionens Indstilling, men ogsaa gaa Glip af 3 Maaneders Afgift af indført Korn, idet nemlig den Forhandling, der i Øjeblikket finder Sted, burde have været afsluttet inden 1. September og Forslaget have været gennemført, inden Høsten var i Hus. Tager vi nu alle disse Forhold i Betragtning, vil det sige, at de 12 Mill. Tdr. Korn, som man har regnet med skulde indføres i hele Høstaaret, og som var Grundlaget for hele Landbokommissionens Indstilling og Beregninger, disse 12 Mill. Tdr. Korn er altsaa ved Forslagets Udarbejdelse, hvad Afgiften angaar, blevet formindsket med de 4 Mill. Tdr. Brødkorn; yderligere har Sagens Trækken i Langdrag nu medført, at Afgiften paa 2—3 Mill. Tdr. Korn for September, Oktober og nu November Maaned ikke indkommer, og føjes hertil den formindskede Indførsel grundet paa Baconkontingenteringen, vil det yderligere være 2 Mill. Tdr., der skal trækkes fra. I Stedet for en Indførsel paa ca. 12 Mill. Tdr., af hvilke der skulde have været svaret Afgift, kommer vi, hvis Forslaget bliver vedtaget, ned paa kun 3—4 Mill. Tdr. Korn at betale Afgift af. Hvis vi regner med de Kornpriser, som var paa Verdensmarkedet, da Landbokommissionen arbejdede, og ogsaa da Forslaget blev fremsat første Gang her i Tinget, og som gælder endnu, og hvis vi regner med de Sæts, der var i Landbokommissionens Indstilling, og som er saa nogenlunde fulgt fra Ministeriets Side, saa vilde vi have faaet ca. 48 Mill. Kr. i Afgiftskassen, hvor vi nu kommer ned paa ca. 10 Mill. Kr. Og dertil er at bemærke, at de 10 Mill. Kr. betales udelukkende af Landbruget selv. Derfor er den Side af Landbokommissionens Indstilling i Virkeligheden bortelimineret for største Parten.

Tilbage bliver saa Forslagets Virkninger med Hensyn til den indre Udligning af Indtægterne mellem de kornkøbende og de kornsælgende Landbrug, mellem Svineproduktionen og Kornproduktionen. Jeg maa mene, at denne indre Fordeling har Landbrugsministeren ogsaa tænkt paa ved sin Udtalelse i Gaar ved Forelæggelsen af Forslaget, men i sin Udtalelse gik Landbrugsministeren ud fra — for første Gang i Virkeligheden —, at Korn- og Svineordning hører afgjort sammen. Det var allerede gennem Landbokommissionens Betænkning sagligt dokumenteret, at det var den Linie, man skulde følge. Denne Linie blev jo ogsaa for saa vidt fulgt ved første Behandling af